

162

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 25 marca 1969 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie szczegółowych zasad przyznawania dodatkowego wynagrodzenia lekarzom zakładów leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia oraz szczegółowych zadań tych lekarzy.

Na podstawie § 7 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 25 maja 1963 r. w sprawie dodatkowego wynagrodzenia dla lekarzy zatrudnionych w zakładach leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia (Dz. U. z 1963 r. Nr 26, poz. 152 i Nr 58, poz. 311 oraz z 1969 r. Nr 1, poz. 4) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 8 października 1963 r. w sprawie szczegółowych zasad przyznawania dodatkowego wynagrodzenia lekarzom zakładów leczniczo-zapobiegawczych przemysłowej służby zdrowia oraz szczegółowych zadań tych lekarzy (Monitor Polski Nr 77, poz. 383) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1 ust. 1 dodaje się pkt 5—8 w brzmieniu:

„5) w działach do spraw nadzoru nad orzecznictwem lekarskim o czasowej niezdolności do pracy w wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) zespołach przychodni specjalistycznych w miejscowościach, w których nie zostały zorganizowane wojewódzkie (miejskie) przychodnie (poradnie) przemysłowe,

6) w oddziałach ochrony radiologicznej i działach higieny pracy wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) stacji sanitarno-epidemiologicznych,

7) w pracowniach higieny pracy powiatowych (miejskich, dzielnicowych) i portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych,

8) w oddziałach nadzoru sanitarno-przeciwepidemicznego powiatowych (miejskich, dzielnicowych) i portowych stacji sanitarno-epidemiologicznych, jeżeli do obowiązków tych lekarzy należy wyłącznie wykonywanie zadań w zakresie higieny pracy.”;

2) w § 5 dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 i dodaje się ust. 2 w brzmieniu:

„2. Przepisy ust. 1 stosuje się do lekarzy zatrudnionych w działach do spraw nadzoru nad orzecznictwem lekarskim o czasowej niezdolności do pracy w wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) zespołach przychodni specjalistycznych w miejscowościach, w których nie zostały zorganizowane wojewódzkie (miejskie) przychodnie (poradnie) przemysłowe.”;

3) po § 5 wprowadza się nowy § 5a w brzmieniu:

„§ 5a. Do zadań lekarzy zatrudnionych w stacjach sanitarno-epidemiologicznych stopnia wojewódzkiego i powiatowego należy w szczególności:

1) do lekarzy zatrudnionych w działach lub pracowniach higieny pracy oraz w oddziałach nadzoru sanitarno-przeciwepidemicznego:

a) wykonywanie nadzoru nad warunkami pracy i stanem sanitarno-higienicznym oraz zapobieganie chorobom zawodowym w rolnictwie,

b) prowadzenie systematycznie aktualizowanego rejestru wszystkich zakładów pracy z rozpoznaniem występujących w nich zagrożeń dla zdrowia pracujących,

c) analiza zagrożeń zawodowych oraz opracowywanie wytycznych dla poprawy warunków sanitarno-higienicznych i zabezpieczenia przed chorobami zawodowymi,

d) wykonywanie nadzoru nad higieną pracy i stanem sanitarnym w zakładach pracy i w przemysłowych szkołach zawodowych,

e) współpraca z zakładami leczniczo-zapobiegawczymi przemysłowej służby zdrowia,

f) wykonywanie nadzoru zapobiegawczego nad zakładami przemysłowymi,

g) wydawanie opinii o stanie sanitarno-epidemiologicznym zakładów pracy na żądanie Zakładu Ubezpieczeń Społecznych,

2) do lekarzy zatrudnionych w oddziałach ochrony radiologicznej:

a) wykonywanie nadzoru nad higieną pracy i stanem sanitarnym zakładów rentgenologicznych, pracowni izotopowych oraz urządzeń defektoskopowych w przemyśle,

b) zwalczanie i zapobieganie chorobie popromiennej,

c) wykonywanie nadzoru zapobiegawczego nad zakładami pracy stosującymi źródła promieniowania zamknięte i otwarte,

d) wykonywanie badań środowiskowych w zakładach pracy i opracowywanie wytycznych dla poprawy warunków sanitarno-higienicznych i bezpieczeństwa pracy,

e) współpraca z zakładami leczniczo-zapobiegawczymi przemysłowej służby zdrowia w zakresie badań dawek indywidualnych i analizy stanu zagrożenia na poszczególnych stanowiskach pracy oraz zgłaszanie wniosków mających na celu poprawę warunków bezpieczeństwa.”;

4) w § 8 ust. 1 po wyrazach „obowiązków określonych w § 4 lub § 5” dodaje się wyrazy „albo § 5a”;

5) w § 9 ust. 1 pkt 1 otrzymuje brzmienie:

„1) kierownik wojewódzkiej (miejskiej w mieście wyłączonym z województwa) przychodni (poradni) przemysłowej lub kierownik działu do spraw nadzoru nad orzecznictwem lekarskim o czasowej niezdolności do pracy w wojewódzkim (miejskim w miastach wyłączonych z województw) zespole przychodni specjalistycznych w miejscowościach, w których nie została zorganizowana taka przychodnia (poradnia) lub właściwy państwowy inspektor sanitarny”;

6) w § 13 ust. 4 pkt 1:

a) w lit. b) po wyrazach „Medycyny Morskiej” dodaje się wyrazy „oraz w instytutach i ośrodkach naukowych, badających skutki promieniowania jonizującego”;

b) lit. d) otrzymuje brzmienie:

„d) w klinikach chorób zawodowych i zakładach higieny akademii medycznych”;

c) lit. f) otrzymuje brzmienie:

„f) w komórkach stacji sanitarno-epidemiologicznych wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6”;

7) w „Tabełi dodatkowego wynagrodzenia” stanowiącej załącznik do zarządzenia wprowadza się następujące zmiany:

a) w nagłówku do rubryk 3, 4 i 5 po wyrazach „staż pracy w przemysłowej służbie zdrowia” dodaje się wyrazy „lub w komórkach higieny pracy oraz ochrony radiologicznej”;

b) w wyjaśnieniach pod tabelą dodaje się ust. 3 w brzmieniu:

„3. Dla lekarzy wymienionych w § 1 ust. 1 pkt 6 zarządzenia za równorzędną ze specjalizacją I bądź II stopnia w dziedzinie medycyny przemysłowej uznaje się odpowiednio: specjalizację I stopnia w dziedzinie higieny ogólnej i epidemiologii, spe-

cializację II stopnia w dziedzinie higieny pracy lub w dziedzinie higieny albo w dziedzinie higieny ogólnej, a dla lekarzy zatrudnionych w komórkach do spraw nadzoru nad orzecznictwem lekarskim o czasowej niezdolności do pracy w wojewódzkich (miejskich w miastach wyłączonych z województw) przychodniach — specjalizację I bądź II stopnia w dziedzinie medycyny ogólnej lub w dziedzinie chorób wewnętrznych.”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1969 r.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: J. Kóstrzewski

163

ZARZĄDZENIE PREZESA CENTRALNEGO URZĘDU GEOLOGII

z dnia 5 maja 1969 r.

w sprawie zasad i sposobu ustalania oraz trybu zatwierdzenia zasobów wód podziemnych.

Na podstawie art. 24 ust. 2 i ust. 3 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 1960 r. o prawie geologicznym (Dz. U. Nr 52, poz. 303) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W zależności od celu i stopnia dokładności ustalania zasobów wód podziemnych zasoby tych wód ustala się dla regionu hydrogeologicznego lub dla wycinka tego regionu.

2. Przez region hydrogeologiczny rozumie się:

- 1) określony zbiornik wód podziemnych okonturowany stwierdzonymi lub przypuszczalnymi granicami geologicznymi albo
- 2) określoną zlewnię hydrograficzną, wyznaczoną granicami działów wód powierzchniowych lub podziemnych.

3. Wycinek regionu hydrogeologicznego nie może być mniejszy od obszaru zasięgu oddziaływania projektowanego ujęcia wody podziemnej z określonego poziomu wodonośnego.

§ 2. Przy projektowaniu, wykonywaniu i dokumentowaniu badań hydrogeologicznych należy również uwzględnić badania dla oceny ewentualnych ujemnych wpływów eksploatacji wód podziemnych na gospodarkę leśną i rolną, złoża torfowe, melioracje wodne, istniejące ujęcia, źródła, zsuwy powierzchniowe, osiadanie budowli i dróg itp.

§ 3. 1. W kategorii C ustala się zasoby wód podziemnych całego regionu hydrogeologicznego oddzielnie dla poszczególnych poziomów wodonośnych występujących w tym regionie, a w kategoriach A i B — zasoby wybranego poziomu wodonośnego w granicach wycinka tego regionu, ustalonego z uwagi na lokalizację projektowanej inwestycji budowlanej.

2. Przy projektowaniu inwestycji budowlanej w regionie hydrogeologicznym, dla którego nie ustalono jeszcze zasobów wód podziemnych w kategorii C w odpowiednim poziomie wodonośnym, należy ustalić zasoby wód podziemnych w kategorii C dla wycinka tego regionu hydrogeologicznego, wybranego z uwagi na lokalizację projektowanej inwestycji.

§ 4. 1. W zależności od wielkości zapotrzebowania na wodę lub technicznej możliwości jego pokrycia zasoby wód podziemnych dla wycinka regionu hydrogeologicznego ustala się w sposób określony dla dużych lub małych ujęć wód podziemnych.

2. Małym ujęciem wód podziemnych jest:

- 1) ujęcie obejmujące nie więcej niż dwa otwory hydrogeologiczne eksploatujące wodę z tego samego poziomu wodonośnego, z których jeden przewidziany jest jako ujęcie awaryjne, jeżeli głębokość każdego z tych otworów nie przekracza 200 m, a zasoby eksploatacyjne ujęcia są mniejsze niż 100 m³/godz.,
- 2) grupa otworów eksploatujących wodę z tego samego poziomu wodonośnego, jeżeli głębokość poszczególnych otworów nie przekracza 50 m, a łączna wielkość zasobów eksploatacyjnych jest mniejsza niż 100 m³/godz.

§ 5. Przepisu § 4 nie stosuje się przy ustalaniu zasobów wód podziemnych dla celów leczniczych:

- 1) zawierających w jednym litrze co najmniej 1.000 mg składników stałych oraz wykazujących trwałość cech fizycznych i składu chemicznego lub
- 2) wykazujących radoczynność o wartości co najmniej 2 nanocurie/l lub mających temperaturę co najmniej 20°C na wypływie z otworu wiertniczego, ujętego źródła lub innego ujęcia oraz stabilność cech fizycznych i składu chemicznego, lub
- 3) zawierających w jednym litrze jeden z następujących składników: co najmniej 10 mg jonu żelazowego i żelazowego, 1 mg jonu fluorkowego, 5 mg jonu bromkowego, 1 mg jonu jodkowego, 1 mg siarki dającej się oznaczyć jodometrycznie, 0,7 mg arsenu w postaci związanej, 5 mg kwasu metaborowego, 100 mg kwasu meta-krzemowego albo 1.000 mg wolnego dwutlenku węgla, oraz wykazujących stabilność cech fizycznych i składu chemicznego, lub
- 4) uznanych za lecznicze przez Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej w trybie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 marca 1962 r. w sprawie określenia kopalni, których wydobywanie podlega prawu górnictwu, oraz w sprawie wydobywania kopalni przez posiadacza powierzchni gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 19, poz. 80).

§ 6. 1. Wprowadza się zasady i sposób ustalania zasobów wód podziemnych oraz warunki, jakie powinny być spełnione dla poznania tych zasobów w poszczególnych kategoriach dla:

- 1) regionu hydrogeologicznego,